

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 12.

Ljubljana, dne 1. decembra 1916.

Leto 46.

Očeta ni . . .

Očeta ni . . . Zakaj si nas zapusil,
zakaj zafisnil si oči,
da nisi videl dneva zmage zlata,
ki domovini v dalji se blesfi — — —

Očeta ni . . . Srce nam bridka bol razjeda,
oko zalivajo solzé,
po Tebi, oče dragi, oče mili,
otroci Tvoji stegajo roké.

Očeta ni . . . Glas nem je mili,
očeovski ufihnil glas je Tvoj,
ki nas je vedno klical k delu,
sinove svoje vabil v boj.

Očeta ni . . . Zapusil si nas, oče,
in v domovini boj divjá — — —
Pri grobu Tvojem Ti sinovi Tvoji
prisegamo zvestobo z dna srca:

**Od boja naša roka prej ne odpočije,
da domovini srečni zlati mir zasije!**

Jak. Soklič.